

Εισήγηση του Σ. Κωστόπουλου,
σάν αντιπροσώπου της Νεολαίας του Πανελληνίου Απελευθερωτικού Κινήματος (ΠΑΚ)
στην Διεθνή Συνδιάσκεψη των Νεολαίων των Ευρωπαϊκών Χωρών που έγινε στην Φλω-
ρεντία τον Δεκέμβριο του 1971 με θέμα:

"ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ"

Αγαπητοί Φίλοι και Συντροφοί.

Τό ΠΑΚ, επίκεφαλής του οποίου βρίσκεται ο Ανδρέας ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, θεώρησε επιτακτική καθήκον να παρευρεθεί, στέλλοντας ένα αντιπρόσωπο της Νεολαίας του, σ' αυτή την Σύσκεψη, λόγω της σημασίας και της όφελειμότητάς της για το μέλλον των λαών της ήπειρου μας.

Είναι φανερό ότι η πρωτοβουλία που αναλάβατε έχει σαν στόχο να αξιοποιήσει όλες εκείνες τις πολιτικές δυνατότητες, οι οποίες θα επιφέρουν στη σημερινή Ευρώπη τους αναμενόμενους καρπούς που επιδιώκει τόσο η Ανατολή όσο και η Δύση, δηλαδή την χαλάρωση της έντασης, την καλλιτέρευση των διακρατικών σχέσεων και εν συνεχεία μία πραγματική συνεργασία.

Είμαι της γνώμης επίσης, ότι αυτή η πρωτοβουλία είναι αποτέλεσμα μιας υπεύθυνης συνειδητοποίησης της Προοδευτικής Νεολαίας, για μία δημοκρατική συμμετοχή της στην λύση των Ευρωπαϊκών προβλημάτων που μέχρι τώρα άφοροῦσαν μονάχα τους στρατιωτικούς κύκλους των υπερδυνάμεων.

Έχουμε λοιπόν το καθήκον σαν οι δυναμικότεροι πρωτοπόροι της κοινωνίας να εντοπίσουμε μ' αυτή την ευκαιρία τις δυσκολίες και τα πλεονεκτήματα, μιας παρόμοιας Σύσκεψης, έξω από κάθε λογική εξυπερέταση των Συνασπισμών, αλλά αντίθετα κάτω από την συλλογιστική των μακροπροθέσμων συμφερόντων των λαών μας.

Ορισμένοι Έλληνες συντροφοί έθεσαν το έρώτημα εάν μπορούμε το 1972 να ασχοληθούμε με προβλήματα σαν την Ευρωπαϊκή Ασφάλεια ενώ υπάρχουν Ευρωπαϊκές Χώρες - όπως η Ελλάδα - που βρίσκονται υπό την κατοχή του Αμερικάνικου Ιμπεριαλισμού. Μήπως θα ήτανε λοιπόν περισσότερο προσοδοφόρο να φτιάξουμε εκείνες τις πολιτικές συνθήκες που θα επιτρέψουν την σύγκληση μιας Ευρωπαϊκής Συνδιάσκεψης (πριν εκείνης της Ευρωπαϊκής Ασφαλείας) με θέματα σαν την "γέννηση του Νεοφασισμού" και την "παρουσία των φασιστικών καθεστώτων" υποστηριγμένων και ένθαρρυνόμενων από το Πεντάγωνο και την Αμερικάνικη CIA;

Με ποιο δικαίωμα μπορεί να παρευρεθεί η Λαομίσητη Χούντα της Αθήνας σε μία Συνδιάσκεψη για την Ευρωπαϊκή Συνεργασία και Ασφάλεια σαν εκπρόσωπος του Έλληνικού Λαού, όταν αυτός πέντε χρόνια μετά Αμερικάνικο πραξικόπημα συνεχίζει να είναι κάτω από τον Στρατιωτικό νόμο και να στερείται τις βασικές του ελευθερίες;

Πιστεύω λοιπόν ότι πρέπει να εξετάσουμε πρισματικά αυτά που συμβαίνουν στο έσωτερικό των Πολιτικών και Στρατιωτικών συστημάτων μας, για να μπορέσουμε να φτάσουμε στην εξάφaniση αυτών των εμποδίων και να θέσουμε γερές βάσεις για μία Λαϊκή ουσιαστική συνεργασία σ' όλους τους τομείς.

Μόνο έτσι θα αποφευχτεί η αναγνώριση *de jure et de facto* των όπισθοδρομικών και αντιδραστικών καθεστώτων που δεν είναι αποδεκτοί συνομιλητές από τους λαούς της Γηραιάς Ήπειρου.

Πάρ' όλα αυτά τα προβλήματα - όχι τόσο σημαντικά για μερικούς... - ένα γεγονός είναι αναμφισβήτητο: ότι στη δική μας ήπειρο έχουν ξεσπάσει δύο παγκόσμιοι πόλεμοι που καταβρόχθησαν εκατομύρια ζωές και σκέπασαν τον πλανήτη μας με αίμα και θυσίες.

Η Ευρώπη είναι σήμερα μία σχετικά ήσυχη ήπειρος. Αλλά τα τελευταία 25 χρόνια δεν πέρασαν γι' αυτήν χωρίς σοβαρές κρίσεις. Θα ήτανε λοιπόν επιπόλαιο από μέρους μας, να ξεχάσουμε και ακόμη περισσότερο να μείνουμε άδρανείς τη στιγμή που η κατάσταση είναι ευνοϊκή για την δημιουργία ενός Ευρωπαϊκού συστήματος Ασφαλείας που θα ενίσχυε την σταθεροποίηση της Ειρήνης.

Τα πολιτικά προτσές ανάπτυξης των διακρατικών σχέσεων που υιοθετούνται όλο και περισσότερο στην Ευρώπη έχουν χωρίς αμφιβολία μεγάλη αξία όχι για τους λαούς της δικής μας ήπειρου αλλά για όλο τον κόσμο. Η Ευρώπη έχει ξεπεράσει την ατμόσφαιρα του φόβου και της απειλής που συνόδεψαν τον "ψυχρό πόλεμο", και την περίοδο της αμοιβαίας δυσπιστίας μεταξύ των δύο "μπλόκων". Σήμερα κυριαρχεί η πεποίθηση ότι η συνεργασία είναι δυνατή και απαραίτητη.

Παρατηρείται μία διεύρυνση και⁻²-ελαστικότητα των "περιθωρίων" πρωτοβουλίας για μία αυτόνομη εξωτερική πολιτική από τις ίδιες τις χώρες που έχουν αποδεχτεί και συμμετάσχει στους συνασπισμούς.

Αυτά τα γεγονότα ευνόηθηκαν τόσο από την εμφάνιση της Λαϊκής Κίνησης στην Διεθνή σκηνή, στην OST POLITIK του W. Μπράντ, στην συμμετοχή της 'Αγγλίας στην Κοινή 'Αγορά, όσο και στο γεγονός ότι οι μεγάλες δυνάμεις προσπαθούν προς το παρόν να βρουν μία κοινή βάση συνεργασίας για την επίλυση των σημαντικοτέρων προβλημάτων που άφορουν την παγκόσμια ασφάλεια.

Από αυτή την άποψη, πιστεύω ότι υπάρχουν ευνόητες πολιτικές προϋποθέσεις, πράγμα που αποτελεί ένα ουσιαστικό στοιχείο στην επιζήτηση λύσεων διά διαπραγματεύσεων.

Πρέπει να προσέξουμε όμως το εξής: έφ' όσον σ' όλοκληρη την Ευρωπαϊκή ιστορία ποτέ δεν υπήρξε μία διάσκεψη αυτού του είδους, το να επιμείνει κανείς στην διοργάνωση μιας τόσο πολύπλοκης διεθνούς σύσκεψης μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα θα ήτανε ένα λάθος, τόσο πολιτικής όσο και ταχτικής.

Η σύγκληση μιας Πανευρωπαϊκής Σύσκεψης είναι μία πάρα πολύ πολύπλοκη υπόθεση στην οποία προστίθενται στοιχεία και παράγοντες προελεύσεων και σκοπιμοτήτων αντιθέτων και συγκρουομένων. Επίσης πρέπει να λάβουμε υπ' όψη ότι παραμένουν ακόμη άλυτα ώρισμένα προβλήματα-όπως τ' Ελληνικό για μας-που ίσως για μερικούς να μην συνδέονται άμεσα με την σύσκεψη ή και άλλα που συνδέονται άμεσα.

Για το ΠΑΚ π.χ μακροπρόθεσμος στόχος των δύο υπερδυνάμεων είναι η διατήρηση του STATUS KBO, με άλλα λόγια των δύο Συμμαχιών διά της επέκτασης και παραμονής των στρατιωτικών βάσεων σε διάφορα σημεία της Ευρώπης. Αυτή είναι η νοοτροπία που έμπνέει τους στρατηγικούς έγκεφαλους των δύο "μπλόκων" που ενδιαφέρονται για "σταθερότητα", "ισορροπία" και "ήσυχία"...

Η 'Ατλαντική Συμμαχία έχει αναλάβει τελευταία να συνδυάσει τις προσπάθειες των μελών της προς επίτευξη και σύσφιγξη καλών σχέσεων με τα ανατολικά κράτη. Συγχρόνως όμως καταπιέζει όπου μπορεί τους λαούς και έγκρατιστά νεο-φασιστικά καθεστώτα στην ήπειρο. Για καθεστώς αυτού του είδους η Σοβιετική Ένωση δεν θέτει ειδικά ή γενικά προβλήματα. Π.χ η Χούντα, έχει πρό πάντος σχέσεις "καλής γειτονίας" με τα βαλκανικά κουμουνιστικά κράτη.

Θέλουμε να καταγγείλουμε επίσης απ' αυτό το βήμα και να εκφράσουμε την αντίθεσή μας σχετικά με το άρνητικό προτσές που χαρακτηρίζει την παρούσα παγκόσμια ισορροπία όπως:

1) η όλο και πιο αύξανόμενη εκμετάλλευση των υποαναπτύχτων χωρών και η τάση του Ιμπεριαλισμού, όλο και περισσότερο έντονη, να υποστηρίζει πολιτικά και στρατιωτικά τα όπισθοδρομικά καθεστώτα-που διακρίνονται για την αυταρχική και συντηρητική δομή των-από την Λατινική 'Αμερική μέχρι την Ελλάδα, και που στο προσεχές μέλλον, εύχεται και επιδιώκει να εγκατασταθούν και σε ώριμες πολιτικο-κοινωνικά "άσταθεϊς"...Ευρωπαϊκές χώρες.

2) Δεν πρόκειται επίσης κατά κανένα λόγο περί φαινομένων λιγώτερο σημαντικών από την "Πολιτική Μεγάλης Δυνάμεως" που ακολουθεί η Σοβιετική Ένωση, της οποίας η πιο πρόσφατη και η πιο "έντυπωση" εκδήλωση ήτανε η επέμβαση στη Τσεχοσλοβακία.

Αυτές οι επέμβασεις δεν μπορούν παρά να "παγωποιήσουν" και να "διαιωνήσουν" το STATUS KBO

Για μας πρώτιστο καθήκον είναι να εξασφαλιστεί στις διακρατικές σχέσεις-ό σεβασμός της Λαϊκής Κυριαρχίας, της 'Εθνικής 'Ανεξαρτησίας, της ισότητας των δικαιωμάτων, της μη επέμβασης στις έσωτερικές υποθέσεις και της έδαφικής άνευρσιότητας.

Είναι λοιπόν εμφανές ότι κάτω από τις σημερινές συνθήκες μία σύσκεψη βασιζόμενη σε αντίθετους συνασπισμούς, θα οδηγούσε μονάχα στη διατήρηση και ενίσχυση του STATUS KBO στην Ευρώπη και θα κατασττούσε συγχρόνως αδύνατη οποιαδήποτε λύση για προβλήματα όπως η 'ΕΘΝΙΚΗ 'ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ των καταπιεζομένων Λαών. Θα καθιέρωνε επίσης την 'Αμερικάνικη Κυριαρχία (LEADERSHIP) στην Ευρώπη γιατί οι ΕΠΑ θα συνέχιζαν να έχουν άμεση έπαιρο στην διαμόρφωση της πολιτικής της 'Ατλαντικής Συμμαχίας έναντι της ΕΣΣΔ. Καθώς και η ΕΣΣΔ με την σειρά της θα διεύθυνε την πολιτική των χωρών του Συμφώνου της Βαρσοβίας έναντι των ΕΠΑ. Θα είχαμε λοιπόν για αποτέλεσμα μία 'Αμερικανο-Σοβιετική "Συγκυριαρχία" σε όλοκληρη την Ευρώπη αντί μιας πραγματικής χειραφέτησης και 'Ανεξαρτησίας των Ευρωπαϊκών Λαών. Μία ουσιαστική σύσφιγξη και αλληλοπλησίασμα με προοπτικές ένωσης των Λαών θα ήτανε αδύνατη.

Μία άλλη άρνητική επίπτωση αυτής της "συγκυριαρχίας" για τους καταπιεζόμενους Λαούς θα ήτανε η εξής: οι δύο υπερκολλύσοι θα έλεγχανε εύκολότερα της

"έστις" κρίσεις, τὰ "ήφαίστεια" ποῦ θά προκαλοῦνται σέ κλίμακα Ἑθνική καί Ἡπειρωτική. Εἶναι ὀλοφάνερο ὅτι ὑπάρχουν τέτοιου εἴδους ήφαίστεια στήν Εὐρώπη, π.χ. ἡ Ἑλλάδα. Εἶναι ἐξ ἴσου ἐκδηλοῦνται εἶναι στό συμφέρον τῶν ΕΠΑ καί τῆς ΕΣΣΔ νά περιορίσουν αὐτές τίς κρίσεις. Εἶναι λοιπόν σημαντικό γιά μᾶς νά μήν μεταβληθεῖ μιᾶ Πανευρωπαϊκή Σύσκεψη σέ "ΙΕΡΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ" ἐναντία τοῦ Ἑθνικοαπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνα τῶν ἡμιπεριλλιστο-καταπιεζομένων Λαῶν.

Ἀντί γιά "Δαμόκλεια Σπάθη" ἐναντι τῆς Ἀνεξαρτησίας τῶν Εὐρωπαϊκῶν Λαῶν, ἡ Εὐρώπη πρέπει νά ἐκμεταλευτεῖ τό "περιθώριο κινήσεων" ποῦ διαθέτει γιά νά λύσει τὰ προβλήματα ποῦ παρουσιάζονται στό ἐσωτερικό της καί νά βοηθήσει τόν Ἑνοπλο Ἀγῶνα τῶν ἀλυσσοδεμένων Λαῶν.

Γιά τό ΠΑΚ, ὅποιαδήποτε πρωτοβουλία ποῦ θά ἀφορᾷ ἕνα σύστημα Εὐρωπαϊκῆς Ἀσφάλειας καί Συνεργασίας δέν μπορεῖ νά ἐπιφέρει ἐποικοδομητικά καί γόνιμα ἀποτελέσματα ἐάν παραμείνει ἡ ὑπάρχουσα πολιτικο-στρατιωτική διαίρεση τῆς Ἡπείρου μας. Ἡ καταργηση τῶν πολιτικο-στρατιωτικῶν μηχανισμῶν εἶναι ἡ ἀναγκαῖα προϋπόθεση γιά τήν ἀνατροπή τῆς σημερινῆς "συγκυριαρχίας" μεταξύ τῶν δύο ὑπερδυνάμεων καί δημιουργίας μιᾶς ἀτμόσφαιρας ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης μ' ὅλους τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς Λαοὺς. Μόνο ἕνα παρόμοιο προτσές ἀντι-κατάστασης τῶν παραπάνω μηχανισμῶν καί στρατιωτικῶν δομῶν-κληρονομιά ποῦ μᾶς ἄφησε ὁ Ψυχρὸς Πόλεμος"-μπορεῖ νά θέσει τόν ἀκρογωνιαῖο λίθο γιά ἕνα καινούργιο Εἰρηνικό Πανευρωπαϊκὸ Σύστημα Ἀσφάλειας.

Γιά τόν Ἑλληνικὸ Λαὸ -πρῶτο θῦμα τῆς πολιτικῆς τῶν "μπλόν"-τό ἐπακόλουθο τοῦ διαμελισμοῦ τοῦ κόσμου σέ ζῶνες ἐπιρροῆς εἶναι ἡ ὀλοκληρωτική παράλυση τῆς ἀρχῆς τῆς Ἑθνικῆς Αὐτονομίας. Εἶναι συνέπεια, ἡ πῶλωση μεταξύ δύο ἀντιθέτων στρατοπέδων, ἐνὸς κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιρροή τοῦ γραφειοκρατικοῦ καί συγκεντρωτικοῦ κουμουνισμοῦ καί τοῦ ἄλλου κάτω ἀπὸ τό ξεπερασμένο καπιταλιστικὸ σύστημα μέ ἐπικεφαλῆς τόν προστάτη γιάννη.

Εἴμαστε λοιπόν ἀνένδοτα ἀντίθετοι γιά μιᾶ σύσκεψη ποῦ θά θεωρεῖτο σάν μιᾶ συγκέντρωση "συμφιλίωσης" δύο ἀνταγωνιστικῶν ὀργανώσεων καί θά υἱοθετοῦσε μέτρα ἐνίσχυσης τῶν ὑπερδυνάμεων. Τὰ ἀποτελεσματα τῆς θά εἴσαντε ἐφῆμερα καί ἀβέβαια, ἀναπόδεχτα γιά τόν Λαὸ μας. Ἐκτός τούτου δέν θά δινότανε τέλος στίς Εὐρωπαϊκῆς συμπλοκῆς ποῦ ἔχουν καταλήξει σέ παγκόσμιες τραγωδίες καί οὔτε θά γινότανε συγχρόνως ἕνα ἀξιόλογο παράδειγμα γιά τίς ἄλλες περιοχές τοῦ κόσμου. Δέν πρόκειται νά ἀπομάκρυνε τόν κίνδυνο καί τὴν ἀπειλή τοῦ αὐταρχισμοῦ ποῦ πλανᾶται στό ἐσωτερικὸ πάνω στοὺς Εὐρωπαϊκοὺς Λαοὺς, οὔτε θά ἀνοίξει τόν δρόμο στήν Διεθνή Ζωὴ γιά τό βαθμιαῖο ξεπέραςμα τῶν ἱμπεριαλιστικῶν σχέσεων ποῦ χαρακτηρίζουν μέχρι στιγμῆς τὴν Ρωσο-ἀμερικανική πῶλωση. Δέν θά ἐπέτρεπε τέλος, στήν Γηραιὰ Ἡπειρο, νά διαθέσει τίς ἐνεργειές της πρὸς μιᾶ "θετική" καί "ἀνιδιοτελή" βοήθεια πρὸς τόν Τρίτο Κόσμο. (Ἀναφέρω τόν 3^ο κόσμο, μέ τόν ὁποῖο τό κίνημά μας εἶναι στενά συνδεδεμένο, γιατί γιά μᾶς ἡ Ἑλλάδα ἀποτελεῖ μιᾶ εἰδική περίπτωση, παρ' ὅλο ποῦ διατηρεῖ μέ τὴν Εὐρώπη σημαντικοὺς ἐπίσημους, ἱστορικοὺς καί φιλικούς δεσμοὺς, ἀνήκει στὸν 3^ο κόσμο τόσο ἀπὸ τὴν ἀποψη τῆς μορφῆς καί τοῦ περιεχομένου τοῦ Ἀγῶνα, ὅσο καί οἰκονομικά καί πολιτικά.)

Εἶναι γεγονός ὅτι ἀπὸ πολλοὺς φῶους οἱ θέσεις θά θεωρηθοῦν μὴ ρεαλιστικῆς καί πραγματιστικῆς, οὐτοπιστικῆς ἢ ἐκλεκτικῆς. Ἴσως μερικοὶ νά μᾶς κατηγορήσουν πῶς ἐπιδιώκουμε τὴν ἐγκαθίδρυση ἐνὸς συστήματος Ἀσφαλείας ἀντιτιθέμενου ἀπέναντι τῶν ΕΠΑ καί τῆς ΕΣΣΔ. Ἀπαντοῦμε ὅχι, δέν υἱοθετοῦμε κατὶ τέτοιου ὑπογραμμίζουμε ὅμως συγχρόνως, ὅτι δέν θά συνυπογράψουμε οὐδέποτε ἕνα σύστημα Ἀσφαλείας ποῦ θά ταυτηστεῖ ἢ θά εὐθυγραμμηστεῖ μέ τὰ "συμφέροντα" καί τοὺς "στόχους" τῶν δύο ὑπερδυνάμεων.

Καταλήγοντας, γιά μιᾶ ἄλλη φορά τονίζουμε ὅτι εἶναι ἔξω ἀπὸ τὰ πλαίσια τῶν συνασπισμῶν ποῦ θά γεννηθεῖ ἡ ἐμπιστοσύνη γιά τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἀσφάλεια,

Εἶναι μόνο μέ τὴν "ἐνεργό" συμμετοχὴ τῶν Λαῶν ποῦ θά ἔχει καρποφόρα ἐπιτυχία. Γιά μᾶς σήμερα ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδας ἐπεξεργάζεται ἀλλοῦ, ἐν ἀπουσία τῶν Ἑλλήνων, φτιάχνεται ὅπως διακηρύσσει μέ συνέπεια ὁ Σύντροφος Παπανδρέου στὰ μαγειρεῖα τῶν σπесиαλιστῶν καί τεχνοκρατῶν τῆς συγχρόνῃς Στρατηγικῆς τοῦ Ἀμερικανικοῦ ἱμπεριαλισμοῦ. Ἡ ἄρνηση λοιπόν νά ἀναγνωρήσουμε σέ μιᾶ τέτοια Σύσκεψη, τὰ ἀνδρείκελα τῶν Ἀμερικανῶν, τοὺς βιαστές τῆς Λαϊκῆς θέλησης, τὴν παράνομη ἐξουσία ποῦ ἔχει ἐγκατασταθεῖ, διὰ τῆς ἀμερικανοποινταγωνικῆς βίας, πρέπει νά ἀποστείλει ἐπὶ ταχέως καὶ μᾶς γιά νά μὴν μεταβληθεῖ ἡ σύσκεψη, σέ παρωδία.

Μόνο ὅτι ἀντιστασιακὸ κίνημα μποροῦμε νά ἀνακαλύψουμε τὴν παρουσία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἀπ' ὅλο ποῦ πρὸ στιγμῆς δέν ἔχει πάρει τίς ἀναμενόμενες γιγαντιαίες διαστάσεις.

Γι' αὐτὸ καί σᾶς εὐχαριστῶ ποῦ μοῦ δώσατε τὴν εὐκαιρία νά συμμετέχω στήν συγκέντρωσή σας σάν ἐκπρόσωπος τῆς Νεολαίας τοῦ ΠΑΚ.